

פרק סז.

פקודות

מס' 38 לש' 1933

מס' 52 לש' 1933

מס' 30 לש' 1934

פרק סז.

עליה.

פקודה הבאה לאחד ולתקן את החוק בדבר עליה ולקבוע הוראות לכמה ענינים אחרים הקשורים בכך.

[31 נאווסט, 1933]

1. פקודה זו תקרא פקודת העליה. השם הקצר
2. בפקודה זו יהיו למונחים הבאים הפירושים דלקמן, מלבד אם ענין פירוש הכתוב יחייב פירוש אחר —

„תלוי“ פירושו מי שהנהו או יהיה, בהגיעו לפלשתינה (א״י), תלוי לחלוטין וישרות בעולה או בתושב קבוע לשם כלכלתו ופרנסתו והוא קרוב קרבת משפחה לאותו עולה או תושב, בתורת —

(א) אשתו, או

(ב) אב או אם, סב או סבה, שלו או של אשתו, או

(ג) בת, נכדה, אחות, בת אח ובת אחות, שלו או של אשתו, שהן פנויות, אלמנות או גרושות, או

(ד) בן, נכד, אח, בן־אח, או בן־אחות, שלו או של אשתו שהם למטה מבני שמונה עשרה שנה, או שהם למעלה מגיל זה אלא הם נטולים כושר־עבודה לעולמים ונטולי יכולת לפרנס את עצמם ;

„מנהל“ פירושו הפקיד שנתמנה בצו * מטעם הנציב העליון להשגיח על גישומה של פקודה זו ;

מס' 30 לש' 1934

„נכרי“ פירושו מי שאינו נתין פלשתינה (א"י) ;

„עולה“ פירושו נכרי שאינו תושב קבוע בפלשתינה (א"י), הנכנס לארץ בדרך חוקית על מנת להתישב בה ישיבת קבע ;

„פקיד עליה“ פירושו כל פקיד שנתמנה מטעם הנציב העליון למלא כל תפקיד הקשור בפיקוח על עליה, בין שהוא תפקידו הרשמי היחיד של אותו פקיד ובין שהוא מהווה חלק מתפקידיו הרשמיים ;

„נתין פלשתינה (א"י)“ פירושו מי שהוא נתין פלשתינה (א"י) על פי חוק הנתינות הנוהג באותה שעה ;

„תושב קבוע“ פירושו מי שיושב בפלשתינה (א"י) ישיבת-קבע, אחד נתין פלשתינה (א"י) ואחד נכרי ;

„תייר“ פירושו נכרי שאינו תושב קבוע והנכנס לארץ בדרך חוקית שלא על מנת להתישב ישיבת קבע או לחפש או לקבל בה עבודה.

3. למנהל ולכל פקיד-עליה תהא הסמכות לעלות על כל אניה ולהכנס לכל אוירון או רכבת, לעצור ולחקור כל איש שיש יסוד להניח כי הוא נכרי הרוצה להכנס לפלשתינה (א"י) או לעזוב את פלשתינה (א"י), אם מאמין מנהל מחלקת העליה או פקיד-עליה שאותו איש הרוצה לעזוב את פלשתינה (א"י) חייב כסף לממשלת פלשתינה (א"י), בתוקף פקודה זו, ולדרוש מאותו איש הרוצה להכנס לפלשתינה (א"י) או לעזוב את פלשתינה (א"י) להראות מכתבים, אגרות, או תזכירים או כל דבר כתוב או מודפס הכולל תרשימים, צילומים ותמונות אחרות הנמצאים ברשותו ואשר הפקיד יודע, או יש לו יסוד להאמין, שיש בהם חומר עדות שיסייע בידו למלא את התפקידים המוטלים עליו עפ"י פקודה זו.

תפקידי המנהל
ופקידיו העליה

4. (1) פקודה זו לא תחול על —

(א) אנשים העובדים בשרות ממשלת פלשתינה (א"י) ;

(ב) קצינים ומלחים באניותיו של הוד מלכותו או באניות של כל מעצמה ידידה להוד מלכותו ;

סוגי אנשים מסוימים
יהיו פטורים מהוראות
פקודה זו

(ג) חייל בצבא, או בחיל האוויר, וכל העובד בשרות הדיפלומטי או הקונסולרי של הוד מלכותו ;

(ד) כל קונסול לפי מעמדו, המיופה כח כהלכה ;

(ה) אשתו של אחד האנשים הפטורים לפי הוראות הפסקאות (א), (ג) ו (ד) דלעיל, ובניו ובנותיו הבלתי נשואים שלא מלאו להם י"ח שנה ;

(ו) כל איש או סוג אנשים שהנציב העליון רשאי לשחררם בתוקף צו* מהוראות פקודה זו, כלן או מקצתן, בין לחלוטין ובין לפי תנאים שיקבע.

(2) אנשים שמקום מגורם הרגיל הוא בעבר הירדן מזרחה רשאים להכנס לפלשתינה (א"י) ישר מעבר הירדן אף אם אין בידם פספורט או מסמך אחר כיוצא בזה, חוץ אם צוה הנציב העליון אחרת.

5. (1) אסור לשום נכרי שחלה עליו פקודה זו להכנס לפלשתינה אסור לנכרים להכנס לפלשתינה (א"י) אלא אם כן אין בהם פסליות ידועות (א"י) אם הוא —

(א) משוגע, חסר דעה או לקוי ברוחו, או

(ב) זונה, או

(ג) עלול להיות קבצן או ליפול למשא על הצבור, או

(ד) נתחייב בדין באיזו ארץ שהיא בשל רצח או בשל עברה שבגללה נידון למאסר ולא קבל חנינה ומפאת המסכות הקשורות בכך הוא מוחזק בעיני הנציב העליון לאדם בלתי־ראוי להכנס לפלשתינה (א"י), או

(ה) מוחזק בעיני הנציב העליון, על יסוד ידיעות שקבל באופן רשמי, לאדם בלתי־ראוי להכנס לפלשתינה (א"י), או אם

(ו) יתברר לנציב העליון על יסוד עדות שתראה כמספקת בעיניו שהאיש עלול להתנהג באופן שיהא מסוכן לשלום ולסדר המתוקן בפלשתינה (א"י), או להפיח איבה בין העם ובין ממשלת פלשתינה (א"י), או

* עיין "מראי מקומות" בסוף הכרד.

(ז) רוצה להכנס לארץ כתייר ואין ברשותו פספורט ברתוקף שניתן לו ע"י ממשלת הארץ שהוא נתינה או אזרחה או בשמה של אותה ממשלה, או כל מסמך אחר שיהא קובע את נתינותו ואת זהותו כדי הנחת דעתו של הנציב העליון, ואותו פספורט או מסמך צריך לשאת עליו חתימת-קיום ברתוקף — אם היה זה פספורט בריטי, או ויזה ברתוקף הניתנת ע"י פקיד קונסולרי בריטי או ע"י פקיד פספורטים בריטי או ע"י פקיד עליה — כשהפספורט או המסמך הדומה לו אינו בריטי, וכן תצורף לאותו פספורט או מסמך תמונת האדם בעל הפספורט או המסמך, חוץ אם אותו אדם הוא אשה מושלמית:

בתנאי שבמקרים מיוחדים יכול הנציב העליון לתת רשות כניסה לפלשתינה (א"י) כתייר לכל אדם אשר מחמת העובדה שאין מכירים בו כנתין או כאזרח של איזו ארץ שהיא או מחמת כל סבה אחרת אין הוא יכול באמת ובתמים לקבל פספורט או מסמך כאמור לעיל, אלא שלדעת הנציב העליון הרי הוא אדם הראוי להכנס לארץ כתייר, או

(ח) רוצה להכנס לארץ כעולה ואין ברשותו תעודת עליה או רשיון מאת מנהל מחלקת העליה הניתן עפ"י תקנה מן התקנות עפ"י הפקודה הזאת, מלבד הפספורט או המסמך ברתוקף הדרושים לפי פסקא (ז) של סעיף זה:

מס' 30 לט' 1934

בתנאי שבמקרים מיוחדים יכול הנציב העליון לתת רשות כניסה לארץ כעולה, לכל אדם אשר מחמת העובדה שאין מכירים בו כנתין או כאזרח איזו ארץ שהיא או מחמת כל סבה אחרת אין הוא יכול באמת ובתמים לקבל פספורט או מסמך כאמור לעיל, אלא שלדעת הנציב העליון הרי הוא אדם הראוי להכנס לארץ כעולה ;

ובתנאי שלא תדרשנה תעודות עליה מנשותיהם של אנשים שנולדו בפלשתינה (א"י) והם נתינים עותומנים אך לא רכשו את הנתינות הפלשתינאית (א"י), ומבניהם ומבנותיהם הבלתי נשואים שלא מלאו להם י"ח שנה, או

(ט) סובל ממחלה שהוכרזה בתקנות שהתקינו עפ"י פקודה זאת כמחלה הפוסלתו להכנס לפלשתינה (א"י), או

מס' 30 לט' 1934

(י) ממאן למלא אחרי דרישות התקנות שהתקינו עפ"י פקודה זו לטובת עניני בריאות העם, או

מס' 30 לש' 1934

(יא) אינו ממלא אחרי כל דרישה אחרת שתקבע.

(2) לשום נכרי לא תהא זכות מוהלטת להכנס לפלשתינה (א"י) בלי רשות מאת המנהל או מאת פקיד העליה אשר במקום כניסתו לפלשתינה (א"י), גם אם יש ברשותו פספורט בריטוקף או מסמך אחר כיוצא בו, ועליהם חתימת-קיום או ויזה לפלשתינה (א"י), וגם אם אין אותו נכרי נתון לשום פסלות מן הפסלויות המפורטות בסעיף-קטן (1).

6. (1) בהתאם להוראות כלליות או מיוחדות של הנציב העליון או הסמכות להטיל תנאים של המנהל רשאי פקיד-עליה לתלות את מתן הרשות לנכרי להכנס לפלשתינה (א"י) בתנאים שימצאם למתאימים, ופקיד קונסולרי בריטי או פקיד פספורטים בריטי רשאי עפ"י אותן הוראות לתלות מתן ויזה או חתימת-קיום לנכרי להכנס לארץ באותו תנאי שימצא לנכון לקבעו, והנציב העליון או המנהל יכולים להוסיף בכל עת לרשות כניסה שכבר ניתנה אותם תנאים שימצאום מתאימים, ועל הנכרי למלא אחרי אותם התנאים שקבעום או הוסיפום.

(2) הגיש תושב קבוע בקשה לתת לנכרי רשות כניסה לפלשתינה (א"י), רשאי הנציב העליון או המנהל להטיל על המבקש את התנאים שימצא לראוי לקבוע, ומותר לעכב את מתן הרשות עד שימלא המבקש אחרי התנאים ההם.

7. (1) כל נכרי הנכנס לפלשתינה (א"י) כעולה חייב עם כניסתו לשלם את המס אשר יקבע, וכל נכרי שנכנס וקבל רשות מאת המנהל להשאיר בארץ עולמית, חייב לשלם בשעת קבלת הרשות את המס אשר יקבע.

(2) אם נתגלה בצאת תייר את הארץ שהוא בפלשתינה (א"י) זמן ארוך יותר משהיה רשאי עפ"י החוק לשהות בה, חייב התייר לשלם לפקיד עליה את המס שהוזכר בסעיף קטן (1):

בתנאי ששום דבר האמור בסעיף קטן זה לא יחשב כאילו הוא פוגע באחריות החלה על תייר עפ"י סעיף 12 (2) (ב).

בריכת עולים

8. (1) פקיד עליה או רופא ממשלתי שהנציב העליון מסר בידו את התפקיד לבדוק אנשים הרוצים להכנס לפלשתינה (א"י) כעולים יוכלו לבדוק כל נכרי המבקש להכנס לפלשתינה (א"י) ויוכלו לעכבו באופן זמני.

(2) כל שסרבו לתת לו רשות להכנס לפלשתינה (א"י) מותר לעצרו לזמן מה באותו אופן ובאותו המקום שהנציב העליון יורה בצו*, ובהיותו עצור כך יחשב כנתון במשמר חוקי.

מס' 30 לש: 1934

(3) המנהל או פקיד עליה שהורשה על ידו כהלכה רשאים לצוות שכל אשר בא באניה או באוירון או במרכבת מוטור או במרכבה אחרת וסרבו לתת לו רשות להכנס לפלשתינה (א"י) ילקח מפלשתינה (א"י) על ידי רב החובל של האניה או על ידי האיש הממונה על האוירון או על מרכבת המוטור או על המרכבה האחרת שבהם בא או ע"י בעליהם או סוכניהם של האניה, האוירון, מרכבת המוטור או המרכבה האחרת אל הארץ שהוא נתינה או אשר בה ירד באניה לבוא לפלשתינה (א"י), ורב החובל של האניה או האיש הממונה על האוירון או על מרכבת המוטור או על המרכבה האחרת או בעליהם או סוכניהם של האניה או של האוירון או של מרכבת המוטור או המרכבה האחרת חייבים למלא אחרי אותו הצו.

(4) כל שהוא רב חובל של אניה או ממונה על אוירון או על מרכבת מוטור או על מרכבה אחרת והוא מתיר ביודעין למי שלא קבל רשות כניסה לפלשתינה (א"י) לרדת מאניתו או מאוירונו בפלשתינה (א"י) או להכנס לארץ במרכבת המוטור או במרכבה האחרת בנגוד לפקודה זו או ממאן לקבלו לאניתו או לאוירונו או למרכבת המוטור שלו או למרכבה האחרת או מתרשל לאחוז באמצעים המתאימים להחזיק אותו אדם באניתו או באוירונו או במרכבת המוטור שלו או במרכבה האחרת או בכל מקום אחר שנתאשר ע"י פקיד עליה, יאשם בעברה על פקודה זו, ואם נאשם רב חובל של אניה או ממונה על אוירון בעברה כזאת, אפשר לאסור על האניה או על האוירון לעזוב את הארץ עד שתוגש ההאשמה ועד שישולם הקנס שהושת, אם הושת קנס.

(5) רב החובל, בעליה וסוכנה של אניה שירד או הורד ממנה נכרי אשר לא קבל רשות להכנס לפלשתינה (א"י) כעולה, יהיו אחראים כולם כאחד וכל אחד ואחד בפני עצמו, לשלם לממשלה את כל ההוצאות שהוציאה בקשר עם הובלתו וכלכלתו של הנכרי הוא והסעתו מפלשתינה (א"י): כיוצא בזה תחול אותה האחריות במסבות דומות לאלה גם על הממונה על כל אוירון או על מרכבת מוטור או על מרכבה אחרת ועל בעליהם וסוכניהם.

9. (1) כל שהורשה להכנס לפלשתינה (א"י) כעולה ולא מסר בכניסתו על העולים וכו' למסור לממשלה את כל הפרטים שתדרוש מהם חייב למסור את הפרטים הללו למנהל בתוך חמשה עשר יום מיום בוואו.

(2) כל תייר —

(א) המקבל רשות להאריך את מועד שהותו בפלשתינה (א"י) למשך זמן יתר על התקופה שנקבעה כתקופה שבה רשאים תיירים לשהות בפלשתינה (א"י), או

(ב) המקבל רשות להשאיר בארץ עולמית כעולה.

חייב למסור למנהל את הפרטים הנזכרים בסעיף־קטן (1) תוך חמשה עשר יום מיום קבלת הרשות.

10. (1) יכול הנציב העליון או כל פקיד שהורשה על ידו בצו * לצוות לגרש מפלשתינה (א"י) כל אדם שאינו נתין פלשתינה (א"י), ובאותו הצו יוכל לדרוש מאת האדם ההוא לעזוב את פלשתינה (א"י) ולהשאיר לאחר כן מחוצה לה בכל מקרה מן המקרים הבאים, היינו: —

(א) אם איזה בית משפט בפלשתינה (א"י) חייב אותו בדין על עברה והציע להוציא נגדו צו גירוש;

(ב) אם בתוך שנה אחת מיום כניסתו האחרונה לפלשתינה (א"י) מאשר בית המשפט שהוא נמצא נודד ללא אמצעי מחיה גלויים או שנשפט בארץ נכריה על פשע המחייב את הסגרתו;

(ג) אם נמצא בפלשתינה (א"י) מבלי שקבל רשות להכנס אליה עפ"י הוראות פקודה זו;

* עיין "מראי מקומות" בסוף הכרך.

(ד) אם הוא תייר או איש שיש לו ויזת-מעבר וקבל רשות להשאר בפלשתינה (א"י) זמן קצוב, והוא נשאר בפלשתינה (א"י) כעבור אותו הזמן מבלי שקבל רשות לכך מאת המנהל ;

(ה) אם הוכח לנציב העליון כדי הנחת דעתו שמסר ביודעין ידיעות כוזבות למנהל או לכל פקיד אחר בממשלת פלשתינה (א"י) בשעה שפנה בבקשה בדבר מתן רשות להכנס לפלשתינה (א"י) או בשעה שפנה בבקשה בדבר קבלת רשיון עולה או ויזה או חתימת קיום לפלשתינה (א"י) ;

(1) אם מפאת איזו סבה שהיא חושב הנציב העליון שיש במתן צו כזה משום טובת הצבור.

(2) אם ערך בית המשפט הצעה עפ"י סעיף קטן 1 (א), ונוסף על כך דן את האדם למאסר לתקופה מסויימת, רשאי הנציב העליון לתת צו לגירושו של אותו אדם מן הארץ בהתאם להוראות סעיף קטן (1) ואפילו לא השלים עדיין אותו אדם את תקופת מאסרו, ושומר בית הסוהר אשר בו נכלא אותו אדם חייב למסרו לשם גרוש בהתאם לצו.

(3) מי שיצא את הארץ עפ"י הוראות סעיף קטן (2) ונמצא לאחר מכן בפלשתינה (א"י) מתוך שחזר ונכנס אליה תוך כדי הפרת הוראות הפקודה הזאת, יהא צפוי להיות נעצר ומובא בפני שופט שלום, נוסף על כל עונש שישאנו מחמת שנכנס לארץ בדרך זו, ואם נוכח השופט כי הוא האיש המוזכר בצו, יצוה שישלם את ימי מאסרו עפ"י הפסק דין שניתן נגדו, ולאחר מכן יהא האיש חייב לשבת במאסר עד תום ימי מאסרו, ולא יהא זכאי לשום ויתור על ימי מאסרו בזכות התנהגותו הטובה כשהיה אסור בבית הסוהר לפני צאתו את הארץ.

(4) כל אימת שיוציא הנציב העליון צו כזה, יכול הוא להטיל את הצו על אחד התלויים באיש הנוכח בצו או על כל התלויים שימצאו בפלשתינה (א"י) ואשר אינם נתיני פלשתינה (א"י).

(5) מי שניתן נגדו צו כזה מותר לגרשו מפלשתינה (א"י), ורשאי הנציב העליון להשתמש בכספו או ברכושו של המגורש לכיסוי הוצאות נסיעתו הוא ונסיעת התלויים בו והוצאות כלכלתם עד שהוא והתלויים בו יצאו מן הארץ.

(6) צו שניתן עפ"י סעיף זה יוכל להיות תלוי בכל תנאי שהנציב העליון ימצא לראוי לקבוע.

(7) כל אדם אשר ניתן נגדו צו גירוש חייב לצאת מפלשתינה (א"י) בהתאם לצו ולאחר מכן, כל עוד הצו בתקפו, חייב הוא להשאר מחוץ לפלשתינה (א"י).

(8) מי שניתן נגדו צו גירוש יהא צפוי להנתן במשמר ככל אשר יורה הנציב העליון בצו*, כל זמן שהוא מחכה לגירושו ובשעה שהוא מובל לאיזו אניה או רכבת או אוירון או למרכבת מוטור או למרכבה אחרת ובשעה שהוא מצוי בהם עד שהאניה או הרכבת או האוירון או מרכבת המוטור או המרכבה האחרת יעזבו לחלוטין את פלשתינה (א"י), וכל שבמשפט שלו הצייע בית המשפט להוציא נגדו צו גירוש עפ"י פקודה זו, אף הוא יהא צפוי להנתן במשמר כאמור לעיל, עד שיחליט הנציב העליון בענינו, ובעת היות אותו אדם נתון במשמר יחשב כנתון במשמר חוקי.

(9) שום צו גירוש שניתן עפ"י פקודת העליה 1925, או עפ"י פקודה זו ע"י הנציב העליון או ע"י פקיד שהורשה על ידו בין שניתן הצו לפני 27 בדצמבר, 1933, ובין שניתן לאחר מכן, לא יחשב למחוסר תוקף רק מחמת זה שהצו לא נתפרסם בעתון הרשמי.

11. רב החובל של אניה המורידה נוסעים לאיזה חוף בפלשתינה (א"י) על רב החובלים של
אניות וכו' להמציא
רשימות ידועות
וכל הממונה על אוירון המוריד נוסעים באחד המקומות בפלשתינה (א"י), חייבים מיד בהגיע האניה או האוירון למסור לפקיד העליה החונה בחוף או במקום, או לכל פקיד אחר שמנהל מחלקת העליה יפקידהו לתכלית זו, את רשימת הנוסעים אשר תכיל את הפרטים אשר יקבעו.

12. (1) כל העובר על הוראה מהוראות פקודה זו, או שאינו ממלא עברות ועונשיות
אחריה או העוזר או מסייע לעברה כזאת או נותן מקלט לאדם שהוא יודעו או שיש לו יסוד מספיק להאמין כי עבר עברה כזאת, יאשם בעברה על פי פקודה זו: וביחוד יאשם אדם בעברה אם —

(א) הוא מסרב להשיב על שאלה ששאל אותו המנהל או כל פקיד עליה כדי לקבל ידיעות אשר תעזרנה לו למלא את התפקידים-המסורים לו עפ"י פקודה זו, או מסרב להראות מסמך הנמצא ברשותו ואשר הפקיד יודע או יש לו יסוד מספיק להאמין כי יש בו חומר-עדות שיסייע בידו למלא את התפקידים המוטלים עליו עפ"י פקודה זו;

(ב) הוא מכין רשימה כוזבת או מוסר ידיעה כוזבת בקשר עם בקשה לקבלת רשיון עליה, ויזה או רשות להשאר בפלשתינה (א"י), בין שהוא עושה זאת מטעם עצמו ובין שהוא עושה זאת מטעם אדם אחר;

(ג) הוא משנה שלא בהיתר כל תעודה או העתקה של תעודה או כל רשימה שנעשו בהתאם לפקודה זו;

(ד) הוא מפריע או מכשיל פקיד בשעת מלוי תפקידו;

(ה) הוא משתמש, או מחזיק ברשותו בלא צידוק מספיק, ברשיון עליה שזויף או שונה שלא כחוק או שאיננו בסדר או בכל פספורט או מסמך-נסיעה שאיזו ויזה או חתימת קיום זויפו או שונו בהם שלא כחוק, או טפלו בהם שלא כחוק.

(2) כל נכרי —

(א) הנכנס לפלשתינה (א"י) בניגוד לסעיף 5, או

(ב) שנכנס לפלשתינה (א"י) כתייר או על יסוד ויזה מעבר ברשות להשאר בפלשתינה (א"י) זמן קצוב, והוא נשאר בה כעבור אותו זמן בלי שיקבל רשות לכך מאת המנהל,

הרי אם ימצאוהו בפלשתינה (א"י) יאשם בעברה על פקודה זו.

(3) כל שנמצא אשם בעברה עפ"י פקודה זו יהא צפוי למאסר ששה חדשים או לקנס בסכום מאה פונט או לשני העונשין כאחד.

(4) כל החוזר לפלשתינה (א"י) לאחר שגורש מתוכה, הרי כל עוד צו הגירוש נמצא בתקפו, יהא צפוי למאסר שלש שנים או לקנס בסכום מאה פונט או לשני העונשין כאחד.

(5) אין להתחיל במשפט פלילי על עברה עפ"י פקודה זו כעבור שנתיים מיום שנעשתה העברה.

13. (1) ימות העבודה ושעות-העבודה במחלקת העלייה יקבעו על ידי ימות עבודה ושעות עבודה המנהל בצו*.
מס' 30 לש' 1934

(2) כל עבודה הנעשית ע"י מחלקת העלייה בקשר עם כניסתו של אדם לפלשתינה (א"י) תעשה בימות העבודה ובתוך שעות העבודה, חוץ אם הותרה עבודה מחוץ לשעות העבודה.

14. אם הותרה עבודה בימי פגרא רשמיים או מחוץ לשעות העבודה שכר עבודה נוספת במשרד, יוטל בעד שרותי מחלקת העלייה שכר עבודה נוספת בשיעורים שיקבעו ע"י הנציב העליון, אם לכל הארץ כולה ואם לגבי איזה מקום כניסה מסויים.

15. (1) מותר לנציב העליון במועצתו, באישור מזכיר ממלכה, להתקין תקנות לשם פיקוח מעולה יותר על העלייה לפלשתינה (א"י).
הנציב העליון במועצתו יכול להתקין תקנות עלייה
מס' 30 לש' 1934

(2) כל תקנה כזאת תבוא בפני המועצה הפלשתינאית (א"י):

בתנאי שהתקנות שבתוספת לפקודה זאת תשארנה בתקפן עד שישובנו או יבוטלו ע"י התקנות המוזכרות לעיל.

התוספת.

(סעיף 15)

מס' 30 לש' 1934

תקנות שהתקין הנציב העליון לפלשתינה (א"י) עפ"י פקודת העלייה.

1. תקנות אלה תראנה תקנות העלייה. השם הקצר
2. (1) אסור לשום תייר להשאר בפלשתינה (א"י) יותר משלשה חדשים: תייר יוכל לקבל רשות להשאר לתקופה ארוכה יותר או לעולמים בתנאי שיכול תייר להגיש בקשה למנהל בסופסוף שבנספת ז ובנספת א הרצופים לתקנות אלו ולבקש בהם רשות:
- (א) להשאר בארץ לעוד תשעה חדשים ולא יותר, והמנהל רשאי ליתן רשות כזאת עפ"י הכרעת דעתו, או

* עיין "מראי מקומות" בסוף הכרך.

(ב) להשאר עולמית בפלשתינה (א"י) כעולה ויכול המנהל לתת רשות כזאת ובכך שיתברר לו שהמבקש הוא אדם שהיה אפשר להרשות לו להכנס לפלשתינה (א"י) כעולה אלמלא היה כבר בארץ.

(2) אם דחו את בקשת המבקש, עליו לעזוב את פלשתינה (א"י) במשך שלשה חדשים מיום הניעו לפלשתינה (א"י) או כתום מועד הרשות שבירדו להשאר לתקופה נוספת, ואם לא עשה כזאת — דינו כדיו עובר עברה עפ"י פקודה זו.

(3) רשאי המנהל לפי הכרעת דעתו ליתן לכל תייר ויזתיחורה לפלשתינה (א"י).

תושבי קבע

3. (1) כל תושב קבוע שאינו נתין פלשתינה (א"י) ועוב את הארץ לאיוו מטרה שהיא, אלא שיש בדעתו לחזור אליה, הרי בטרם יצא את הארץ חייב הוא לקבל מאת המנהל ויזתיחורה, או חתימת קיום — אם יש בידו הפספורט בריטי — חוץ אם כבר יש ברשותו ויזה בת תוקף או חתימת קיום בת תוקף; ולנציב העליון תהא סמכות הכרעה מוזהלת ליתן או לכלי ליתן ויזה או חתימת קיום כאלה.

(2) כל תושב קבוע שאיננו נתין פלשתינאי (א"י) ועוב את הארץ כלי למלא אחרי הוראות סעיף קטן (1) של התקנה הזאת והוא רוצה לשוב אליה, עליו לבקש ויזתיחורה מאת המנהל, אם ישר ואם באמצעות קונסול בריטי או פקיד הפספורטים; ואם אין המנהל מוצא טעם להתנגד לכך, ירשה את הקונסול הבריטי או את פקיד הפספורטים ליתן את ויזתיחורה או את חתימת הקיום לאחר תשלום המס הקבוע.

סוגי עולים

4. (1) לא יקבל אדם תעודת עליה או רשיון עליה אלא אם כן שייך הוא לאחד הסוגים הבאים: —

A סוג

אנשים בעלי אמצעים. סוג זה כולל: —

(i) כל שיש לו באמת ובתמים הון שאינו פחות מאלף פונטים ויכול להשתמש בו כרצונו;

בתנאי שאם עתיד אותו אדם לעסוק בחקלאות, מותר לכלול באותו הון קרקע, כלי עבודה ובהמות ויש להביא בחשבון את שוים של הקרקע, הכלים ובהמות העבודה שיעמדו לרשותו למספר שנים וכל סכום כסף שינתן לו בהלוואה למספר שנים ע"י מוסד המוכר ע"י הממשלה כמוסד מסייע להתישבות חקלאית, ואם עתיד אותו אדם לעסוק בתעשייה מותר לכלול באותו הון את המגרש שישמש למפעל התעשייתי ואת המכונות ויש להביא בחשבון את שויה של הקרקע שתועמד לרשותו למספר שנים ע"י מוסד המוכר ע"י הממשלה כמוסד מסייע למפעלי תעשייה;

(ii) כל הנמנה על בעלי המקצועות החפשיים ויש ברשותו הנמורה וללא כל הנבלת זמן סכום שאינו פחות מחמש מאות פונטים:

בתנאי —

(א) שבחִישוּב אוֹתוֹ הוּוּ רִשְׁאֵי הַמְנַהֵל לְפִי הַכְרַעַת דַּעְתּוֹ, וְרַק בִּיהֶם לְאוֹתוֹ חֶלֶק הָהוּוּ שִׁמְצָא לְנִכּוֹן לְחִשְׁבּוֹ בְּכֹל מַקְרָה וּמַקְרָה, לְהַבִּיא בְּחִשְׁבּוֹן אֶת שׁוּיִם שֶׁל הַכְּלִים וְהַתְּחַמוּשֶׁת הַקְּשׁוּרִים בְּמַקְצוּעוֹ שֶׁל אוֹתוֹ אִדָּם וְהַשְּׂיִיכִים לוֹ, וּבִתְנָאֵי

(ב) שֶׁנִּתְבָּרַר לוֹ לְמַנְהֵל שְׁקִיִּים בְּאַרְצֵי צוּרֵד כְּאַנְשִׁים נוֹסְפִים מֵאוֹתוֹ הַמַּקְצוּעִי;

(iii) כֹּל הַמוֹמַחַה בְּמַלְאַכּוֹת אוֹ אוֹמְנוּיּוֹת יִדְוְעוֹת וַיֵּשׁ בְּרִשׁוֹתוֹ הַנְּמוּרָה וּלְלֹא כֹל הַנְּבִלָת זְמַן הוּוּ שְׁאִינוֹ פָּחוֹת מֵמֵאֵתִים וְחֲמִשִּׁים פּוֹנְטִי;

— בִּתְנָאֵי —

(א) שבחִישוּב הָהוּוּ רִשְׁאֵי הַמְנַהֵל לְפִי הַכְרַעַת דַּעְתּוֹ, וְרַק בִּיהֶם לְאוֹתוֹ חֶלֶק הָהוּוּ שִׁמְצָא לְנִכּוֹן לְחִשְׁבּוֹ בְּכֹל מַקְרָה וּמַקְרָה, לְהַבִּיא בְּחִשְׁבּוֹן אֶת שׁוּיִם שֶׁל כְּלֵי הָעֵבֹדָה וְהַתְּחַמוּשֶׁת שֶׁל מַלְאַכּוֹתוֹ אוֹ אוֹמְנוֹתוֹ הַשְּׂיִיכִים לְאוֹתוֹ אִדָּם, וּבִתְנָאֵי

(ב) שֶׁנִּתְבָּרַר לוֹ לְמַנְהֵל כִּי יִכּוֹלֵת הַקְּלִיטָה הַכְּלִכְלִית שֶׁל הָאַרְצֵי מֵאַפְשֶׁרֶת אֶת קְלִיטָתוֹ שֶׁל אוֹתוֹ אִדָּם בְּמַלְאַכּוֹתוֹ אוֹ בְּאוֹמְנוֹתוֹ;

(iv) כֹּל שִׁישׁ לוֹ הַכִּנְסָה בְּטוֹחָה שֶׁל לֹא פָּחוֹת מֵאַרְבַּעַה פּוֹנְטִים לְחֵרֶשׁ, מֵחוּץ לְהַכְּנֶסָה שֶׁהוּוּ מִשְׁתַּכֵּר בְּעֵבֹדָה.

(v) כֹּל שִׁישׁ בְּרִישׁוֹתוֹ הַנְּמוּרָה בְּאַמֶּת וּבִתְמִים סָכּוּם שֶׁל לֹא פָּחוֹת מֵחֲמִשׁ מֵאוֹת פּוֹנְטִים וַיִּכּוֹל לְהַשְׁתַּמֵּשׁ בּוֹ כְּרִצּוֹנוֹ;

— בִּתְנָאֵי —

(א) שבחִישוּב הָהוּוּ רִשְׁאֵי הַמְנַהֵל לְפִי הַכְרַעַת דַּעְתּוֹ, וְרַק בִּיהֶם לְאוֹתוֹ חֶלֶק מִן הָהוּוּ שִׁמְצָא לְנִכּוֹן לְחִשְׁבּוֹ בְּכֹל מַקְרָה וּמַקְרָה, לְהַבִּיא בְּחִשְׁבּוֹן אֶת שׁוּיִם שֶׁל כְּלֵי הָעֵבֹדָה וְהַתְּחַמוּשֶׁת הַשְּׂיִיכִים לְאוֹתוֹ אִדָּם וְאִשֶּׁר הֵם מְנוּפָה שֶׁל הַמַּלְאַכָּה שְׁאוֹתוֹ אִדָּם הַכְּרִיז עָלֶיהָ כַּעַל מַלְאַכָּה שֶׁהוּוּ אוֹמֵר לְעֶסֶק בַּהּ, וּבִתְנָאֵי

(ב) שִׁיתְבָּרַר לְמַנְהֵל כִּי

(i) הַתִּישׁוֹתוֹ שֶׁל אוֹתוֹ אִדָּם בְּפִלְשְׁתִּינָה (א"י) לֹא תִיצוֹר הַתְּחַרוֹת מוֹפְרוֹת בְּמַלְאַכָּה שְׁאוֹתוֹ אִדָּם אוֹמֵר לְהַתְּעַסֵּק בַּהּ; וְכִי

(ii) הוֹנוּ יִסְפִּיק לְהַבְטִיחַ לוֹ סִיכּוּי נְאוֹת לְהַצְלִיחַ בְּאוֹתָהּ מַלְאַכָּה, וְכִי

(iii) הוּוּ מוֹכֶשֶׁר מִבְּחִינָה שְׁכִלִית וְנוֹפְנִית לְעֶסֶק בְּאוֹתָהּ מַלְאַכָּה.

B סוּג

אַנְשִׁים שֶׁפְּרַנְסָתָם מוֹבְטָחָת, סוּג זֶה יֵהָא כּוּלָּל: —

(i) כֹּל יְתוּם פָּחוֹת מֵט"ו שְׁנָה שְׁכִלְכְּלָתוֹ בְּמוֹסַד צְבוּרֵי בְּפִלְשְׁתִּינָה (א"י) אוֹ ע"י מוֹסַד כּוֹה מוֹבְטָחָת עַד לְזְמַן שֶׁבּוֹ יוֹכֵל לְכַלְכֵּל אֶת עַצְמוֹ;

(ii) אנשים שדתם אומנותם ושכלכלתם מובטחת;

(iii) כל תלמיד שכניסתו למוסד הנוכי בפלשתינה (א"י) וכלכלתו מובטחת עד לזמן שבו יוכל לכלכל את עצמו.

סוג C

אנשים שיש להם סיכוי מוחלט לקבל עבודה בפלשתינה (א"י).

סוג D

אנשים התלויים בחושבי קבע או בעולים מסוגים A, B (ii) C₁;

בתנאי שרשאי המנהל עפ"י הכרעת דעתו ליתן תעודת עליה לכל קרוב (שאינו תלוי" בנדר פקודה 1ז), או לארושתיהם של תושבי קבע או של עולים התלויים להלוטין ובמישרין באותם תושבי קבע או באותם עולים.

(2) כל התלוי בבעל תעודת עליה או בבעל רשיון עליה רשאי להלוות אליו, ובמקרה זה ירשם שמו בתעודת העליה או ברשיון.

5. (1) כל נכרי הרוצה להכנס לפלשתינה (א"י) כעולה מסוג A עליו להגיש בקשה למנהל אם ישר או באמצעות קונסול בריטי או פקיד פספורטים או פקיד עליה בטופס שבנספח ב' לתקנות אלו.

עולים מסוג A.
טופס בקשה לתעודה
וטופס תעודה

(2) אם נתברר למנהל שהמבקש ממלא אחרי התנאים שנקבעו בפקודה ובתקנות הללו, וכי הוא אדם שמתר להכניס אותו לפלשתינה (א"י) כעולה, רשאי הוא לתת לו תעודת עליה בטופס אשר בנספח ג' לתקנות אלו.

6. (1) כל נכרי הרוצה להכנס לארץ כעולה מסוג B עליו להגיש בקשה למנהל באמצעות האדם המוכן לקבל עליו את האחריות לכלכלתו, בין שאותו אדם נמצא בארץ ובין שהוא בחו"ל, או באמצעות האיגוד או המוסד שבפלשתינה (א"י) המוכנים לקבל על עצמם אחריות זו. הבקשה תוגש בטופס שבנספח ב' לתקנות אלו.

עולים מסוג B.
טופס בקשה

(2) לכל בקשה כזאת תצורף ערבות מטעם אדם, אגודה או חברה שיאושרו ע"י המנהל, ובה יחייב הערב, לשיכנס המבקש לארץ כעולה, לפרנס את העולה או להשתתף ברמי פרנסתו באותו האופן וכדי אותו שיעור אשר יישר בעיני המנהל.

(3) אם נתברר למנהל שהמבקש ממלא אחרי התנאים הקבועים וכי הוא אדם שמתר להכניסו לפלשתינה (א"י) כעולה וכי כלכלתו מובטחת, יוכל ליתן לו תעודת עליה בטופס שבנספח ג' לתקנות אלו ולהעבירה אליו או לאדם שהגיש בשמו את הבקשה.

7. (1) כל נכרי הרוצה להכנס לפלשתינה (א"י) כעולה מסוג C עליו להגיש בקשה למנהל אם ישר או באמצעות קונסול בריטי או פקיד פספורטים או פקיד עליה בטופס שבנספח ב' לתקנות אלו.

עולים מסוג C.
טופס בקשה

(2) כל מעביר של עובדים בפלשתינה (א"י) הרוצה להביא אדם מכּוּיִם לפלשתינה (א"י) כעולה מסוג B על מנת להעסיקו אצלו בעבודה, עליו להגיש בקשה למנהל מחלקת העליה בטופס שבנספח ד' אשר לתקנות אלו ולצרף אליה תעודה בטופס שבאותו נספח.

(3) מותר לנותן עבודה להודיע למנהל שאפשר לו ליתן עבודה לתקופה של לא פחות משנה אחת לאדם אחד או יותר שהם בעלי הכשרות מסוימות ולבקש רשות להביא לארץ אותו אדם או אותם אנשים על מנת להעסיקו או להעסיקם מבלי שימסור בשעת הבקשה את שמו של האדם שהוא אומר להעסיקו.

(4) קותר להנהלת הסוכנות היהודית להודיע למנהל בטופס שבנספח ה' אשר לתקנות אלו שיש סיכוי מספיק להעסיק בפלשתינה (א"י) מספר אנשים, בין שתפרש את שמותיהם ובין שלא תפרש את שמותיהם, ולהגיש בקשה שתתן רשות לכניסתם לארץ, אפס כי לכל בקשה כזאת תצורף ערבות לפרנס את האיש או את האנשים שעל אודותיהם הוגשה הבקשה לזמן לא פחות משנה אחת.

8. (1) כרי לקבוע את מספר האנשים מסוג C שמתור להכניסם לפלשתינה (א"י) הכנת מיכסות עולים-עובדים, וכר' יבין המנהל לזמן לזמן מיכסות עולים עובדים, לאחר שיעיון בכל הצעה שתוגש בענין זה ע"י הנהלת הסוכנות היהודית: מכסת עולים עובדים כזאת תוכן אחת לששה חדשים המסתיימים בשלשים בספטמבר ובשלשים ואחד במרץ, ובה יקבע המספר המקסימלי של אנשים ונשים המשתייכים למלאכות, לתעשיות ולמקצועות השונים שיהא אפשר לתת להם תעודות עליה בסוג C במשך התקופה של אותה מכסה.

(2) כל מכסת עולים עובדים תושם עם גמירתה לפני הנציב העליון באותו היום שיקבענו, ואם יארנה יודיע את אישורו בכתב.

(3) משנתאשרה מכסת עולים עובדים זו ע"י הנציב העליון תפורסם בעתון הרשמי והמנהל ימסור מיד תעודות עליה ערוכות בטופס שבנספח נ' אשר לתקנות אלו באותו מספר שימצא לנכון, אלא שלא ירבה על מספר האנשים שאותה מכסת עולים עובדים מתירה את כניסתם לארץ, ואתן תעודות עליה נתנה לאנשים שהגישו בקשות כמפורש בתקנה 7 (1) או לאנשים שהוגשה על אודותיהם בקשה ע"י מעביר כמפורש בתקנה 7 (2), או ע"י הנהלת הסוכנות היהודית כמפורש בתקנה 7 (4): במקרה הראשון ישלח המנהל את תעודת העליה למבקש; במקרה השני ימסור המנהל את תעודות העליה למעביר או יעבירו לאיש הנזכר בבקשה, ויודיע בו בזמן את דבר ההעברה הזאת למבקש, הכל לפי הכרעת דעתו של המנהל; במקרה השלישי תמסרנה התעודות להנהלת הסוכנות היהודית על מנת שזו תחלקן.

(4) אם לאחר שנתקבלו כל הבקשות הראויות שנוכרו בהלך הקודם של תקנה זו, לא ניתן המספר המלא של תעודות עליה שמתור לתתן עפ"י מכסת העולים העובדים, רשאי המנהל להכין מספר תעודות עליה חלקות (בלנק) שלא ירבה מן ההפרש שבין המספר המקסימלי של עולים מסוג C שהותרה כניסתם עפ"י מכסת העולים העובדים ובין מספר תעודות העליה שכבר נתקבלו, ויגישם להנהלת הסוכנות היהודית או למעבירים שהגישו בקשות כמפורש בתקנה 7 (3), הכל לפי הכרעת דעתו.

9. אם לאחר שנשלמה ונתאשרה מכסת העובדים יהא המנהל סבור, מתוך שנתעורר ביקוש דוחק ובלתי נראה מראש לעליה עובדת, שמוכחת עבודה למספר עולים מסוג C

עולים מסוג C שלא מן המניין חרשה כניסתם בתנאים מיוחדים

שלא קצבו להם מקום במכתת העובדים, יכול הוא ליתן תעודות עליה נוספות לאותו מספר של אנשים ראויים.

כתנאי שמספר תעודות העליה הנוספות שתנתנה כאילו תקופה של ששה חדשים שהוכנה למענה מכתת עולים עובדים, לא יהא עולה על חלק אחד מעשרים ממספר האנשים שנקיטתם לארץ הותרה באותה מכתת עובדים או על שלש מאות, הכל לפי המספר הנרדף יותר, הוץ אם הורה הנציב העליון אחרת.

10. כל היושב בפלשתינה (א"י) ורוצה לקבל בשביל אדם התלוי בו רשות כניסה לפלשתינה (א"י) כעולה מסוג D עליו להגיש בקשה למנהל בטופס שבנספח ו' אשר לתקנות אלו, ולצרף אליה תעודה בטופס שבאותו נספח: אם ככור המנהל שראוי להענות לבקשה, יכין תעודת עליה בטופס שבנספח ג' אשר לתקנות אלו ויעבירנה לאדם הנזכר בבקשה.

עולים מסוג D.
דרך הגשת בקשה
ע"י אנשים המתעתרים

11. כל נכרי הרוצה להכנס לפלשתינה (א"י), פרט לנכרי הרוצה להכנס כעולה מסוג B (i) או (iii) או מסוג D יכול הוא, אם ירצה בכך ובו בזמן שהוא מבקש למען עצמו רשות כניסה לפלשתינה (א"י), לבקש גם רשות להביא אתו לארץ אדם אחד או יותר התלויים בו; ואם ניהנה תעודת עליה למבקש עצמו יכול המנהל, אם נחברר לו שהבקשה ראויה להתקבל, ליתן לו יחד עם זה גם רשות, שתרשם על גבי אותה תעודת עליה, להביא אתו בכניסתו לפלשתינה (א"י) תלוי אחד או יותר שלמענם הגיש בקשה.

עולים מסוג D.
דרך הגשת בקשה
ע"י אנשים המתעתרים
לעלות

12. לא תנתן רשות להכנס לפלשתינה (א"י) לכל אדם —

תקנות בנידון כריאות

(א) הסובל ממחלת נופלים, מצרעת, מענבת, משחפת פעילה, או מכל מחלה אחרת אשר לדעת רופא ממשלתי עושה אותו או עלולה לעשות אותו מסוכן לכריאות הצבור, או

(ב) הסובל ממחלה מרבקת או מנגעת, זולת המחלות דלעיל, ואינו נתון לבדודו ולטיפול בו בבית החולים על חשבונו הוא עד שיכריא ויהא נקי מן המחלה המרבקת, או

(ג) שאינו מוכיח שעשו בו בהצלחה תרכיב נגד אבעבועות שבע שנים לפני יום בואו והוא מסרב לקבל את התרכיב, או

(ד) אם דרש מאתו רופא ממשלתי לתת שירכיבו בו זרק נגד כל מחלה והוא מסרב בכך, או

(ה) אם נדרש ע"י פקיד עליה או רופא ממשלתי לתת לחטא את נופו או את חפציו על חשבונו הוא והוא מסרב בכך, או

(ו) אם נדרש ע"י פקיד עליה או ע"י רופא ממשלתי להיות נתון להשנתה רפואית או לשהות בבית חולים של הסגר למשך תקופה מסויימת והוא מסרב בכך.

13. (1) סכום המס שישולם עפ"י סעיף 7 (1) של הפקודה יהא פונט אחד על כל עולה

מסים

מבו ט"ו שנה ומעלה ומאתים מיל על כל עולה שלמטה מאותו גיל.

(2) כל הנכנס לפלשתינה (א"י) עליו לשלם במקרים המפורטים בטור הראשון דלקמן את התשלומים אשר בטור השני:

II	I
דמי בית חולים הקבועים לאותה שעה. חמשים מ"ל לכל תרכיב.	אם בודדוהו או מפלו בו כבית החולים אם הרכיבו בו תרכיב נגד אנכבועות או מהלה אחרת
המסים הקבועים שצריך לשלמם עפ"י תקנות ההסגר.	אם דרשו מאתו למסור את עצמו להשגחה רפואית או לבית חולים של הסגר

14. (1) כל מעביר בפלשתינה (א"י) הרוצה להביא מחו"ל אדם אחר או יותר על רשות כניסה זמנית למועלים נכרים מנת להעסיקם בעבודה זמנית, עליו לבקש רשות לכך מאת המנהל: בבקשתו יפרט את מספר האנשים שהוא רוצה להביאים לפלשתינה (א"י), באיזו עבודה הוא אומר להעסיקם, באיזה מקום תעשה עבודה זו ובאיזה יום יבואו לארץ ובאיזה יום יצאו ממנה, ויצרף לבקשתו הודעה שהוא מוכן ליתן שטר ערבות כאותו הסכום שייקבע ע"י המנהל ובו יתחייב לשלם אותו סכום לממשלה אם לא יוכיח שהאנשים שהוכרו בשטר הערבות עזבו את פלשתינה (א"י) ביום שיצויו בשטר הערבות או קודם לכן.

(2) אם יש למנהל טעם להאמין שמצויים בארץ עובדים באותו מספר ומאותה האיכות הדרושים למבקש, ידחה את הבקשה, ואם לאו — יוכל הוא לצוות לערוך שטר ערבות בטופס הדרוש, ומשנחתם השטר ע"י המבקש יוכל המנהל ליתן לו רשיונות כניסה זמנית לפלשתינה (א"י) לכל האנשים שהוכרו בשטר או לכמה מהם.

(3) על המעביר להודיע מיד למנהל את דבר בואה של כל קבוצת אנשים שניתנו בעבורם רשיונות, ועליו למסור את רשימת השמות של האנשים הללו למנהל ולמפקח המשטרה המחוזית או לקצין משטרה נבוא אחר בתוך המחוז שבו תעבוד הקבוצה; כן עליו להודיע לפקידים הנ"ל בזמן המתאים את דבר צאתם מן הארץ.

15. כשאניה העוגנת בפלשתינה (א"י) או אוירון היוורד באחד המקומות בארץ מובילים נוסעים שלא קבלו ויזות לפלשתינה (א"י) רשאי פקיד העליה החונה באותו חוף או באותו מקום חניה ליתן לנוסעים, לפי הכרעת דעתו, רשיונות לעלות על יבשת פלשתינה (א"י) ולהשאר בה למשך הזמן שבו עונגת האניה בחוף או שבו חונה האוירון במקום ולא יותר מכן: נוסע שקבל רשות כזאת ולא עזב את פלשתינה (א"י) בספינה או באוירון שבהם נסע הרי כאילו נכנס לארץ שלא ברשות ויאשם בעברה עפ"י פקודה זו.

16. בכלל החומר שרב החובל של אניה המעלה נוסעים לחוף פלשתינה (א"י) או ממונה על אוירון המוריד נוסעים לאחד המקומות בפלשתינה (א"י) תיביים להמציא עפ"י סעיף 11 של פקודה זו צריכה להיות רשימה של אותם נוסעים ובה יש לפרט את הפרטים דלקמן ער כמה שאפשר לבררם מתוך המפורטים או מתוך מסמכים דומים אחרים שברשות הנוסעים, —

(א) את שמותיהם של הנוסעים,

(ב) את הארצות שמשם באו,

(ג) אם הם נברים, נשים או ילדים,

(ד) את מחוז הפצם, ונס

(ה) איזה פספורטים או תעודות אחרות כיוצא בהם יש כרשותם.

17. בכל מחנה עולים או בית עולים שאפשר לאכסן בהם יותר מחמשים איש ימנה המנהל איש אחד או יותר להוציא לפועל את התפקידים המוטלים על מוכתר עפ"י כל חוק, פקודה או תקנה בדבר חובותיהם של מוכתרים.

מלוי חובות ידועות
במחנות עולים
ובבתי עולים

18. יכול המנהל לקבוע בצו * שיפורסם בעתון הרשמי מקומות כניסה ידועים שדרכם יוכלו עולים ותיירים להכנס לפלשתינה (א"י), ואסור לכל עולה או תייר להכנס לארץ דרך כל מקום אחר.

הסמכות לקבוע
מקומות כניסה

19. יכול פקיד חוף עפ"י הכרעת דעתו —

סמכויותיו של פקיד חוף

(א) לצמצם או לאסור לאותו זמן שימצא לנכון כל מנע ומשא בין אניה המעלה נוסעים באחד מחופי פלשתינה (א"י) ובין החוף או בין אותה אניה ובין איוו אניה אחרת,

(ב) ליתן או לא ליתן רשות לאחד מעובדי אניה לרדת מן האניה על מנת לעלות אל היבשה,

(ג) לסרב ליתן רשות למי שהוא, פרט לסוכן האניה או למוכר צרכים לאניה, לעלות לאניה העוגנת בחוף פלשתינה (א"י),

(ד) לדרוש מאת רב חובל של אניה המובילה נוסעים שלא ניתנה להם רשות לעלות לפלשתינה (א"י) לעשות את כל הדרוש, לפי דעת פקיד החוף, לשם בטחון שמירתם של אותם נוסעים,

(ה) לדרוש מאת רב החובל של אניה להראות לו כל מסמך רשמי ממסמכי האניה, למען יעיון בו, ולהגיש הצהרה בכתב כי זולת האנשים המוזכרים ברשימת הנוסעים וברשימת עובדי האניה אין בה באניה שום דבר אחר,

וכל העובר על האמור בצו או בהוראה או בדרישה שפקיד החוף הוציאם בתוקף הסמכויות המסורות לו, דינו כדיו עובר עברה עפ"י פקודה זו.

20. יכול פקיד עליה, עפ"י הכרעת דעתו, ליתן את הפקודות שיראה צורך בהן לשם הנבלת תנועותיו של הממונה על אירון היורד באחד הפקומות בפלשתינה (א"י), או של עובדיו ונוסעיו או של כל אדם הרוצה לבוא במנע ומשא עם אותו אירון, וכל העובר על צו כזה, דינו כדיו עובר עברה עפ"י פקודה זו.

סמכויותיהם של פקיד
עליה לגבי אנשים
הנמצאים באירונים

נספח א

בקשת תייר הרוצה לקבל רשות להשתקע בפלשתינה (א"י)

אם מלא המבקש את הטופס הזה בערבית או בעברית, מתבקש הוא להכין תרגום אנגלי כדי למנוע עכוב

(א) השם המלא באותיות רבתי (שם המשפחה באחרונה)
(ב) הכתבת בחור'ל
(ג) הכתבת בפלשתינה (א"י)

ט (כ)

(א) אני

היושב עתה ב (ג)

מבקש כזה רשות לעצמי ולתלויים בי המתוארים לקמן להשאר בפלשתינה (א"י) כתושבי קבע.

נכנסתי לפלשתינה (א"י) ביום

18

ב

מבקש אני אותה רשות לאנשים דלקמן הקרובים לי והתלויים בי: —

השם	הגיל	המין	נתינות	רוק-פנויה נשוי-נשואה אלמן-אלמנה גרש-גרופה	מידת הקרבה

והנני מתחייב כזה לפרנסם כל זמן שישארו בפלשתינה (א"י).

אני ידוע לתושבי פלשתינה (א"י) הנוכרים לקמן: —

(1) (השם)

(הכתובת)

(2) (השם)

(הכתובת)

(החתימה)

(התאריך)

(המקום)

הערה: — אם הבקשה היא בקשת רשות להשאר כתושב קבוע, צריך למלא גם טופס בקשה לתעורת עליה (I & T 39) ולהגישו יחד עם טופס זה.

לשמוש המשרד בלבד.

מי

הכנום פ"פ (א"י)

מס' הקבלה. יום

המשרד.

נספח ב'

מחלקת העליה

בקשה בדבר תעודת עליה ובדבר רישום עולים בהגיעם לארץ.

(סעיף 9 מפקודת העליה)

אם מלא המבקש את הטופס הזה בערבית או בעברית מתבקש הוא להמציא תרגום אנגלי כדי למנוע שיכוב

(א) השם המלא באותיות רבות (שם המשפחה באחרונה)

א. (חלק זה ימלא ע"י האדם המתעתד לעלות לארץ או בשמו)

1. השם (א).
 2. שם האשה בנעוריה (אם העולה היא אשה, אלמנה או גרושה).
 3. הכתובת הנוכחית במלואה.
 4. יום ההולדת.
 5. מקום הלידה.
 6. המין.
 7. המצב (רוקפנויה, נשוינשואה, אלמן-אלמנה גרוש-גרושה).
 8. הדת.
 9. הנתינות (מלרה) (לאחר התאורחות).
 10. משלח היר.
 11. פרטים בדבר הפספורט: —
- מס' הפספורט ניתן ב
- ביום כחו יפה עד
- ובו ויזה לפלשתינה (א"י) מס' או חתימת קיום
- שניתנה ע"י ביום ב
12. פרטים בדבר האנשים התלויים במבקש והנלוים אליו: —

שם (לרבות השם לפני הנשואים של אשה נשואה אלמנה או גרושה).	הגיל	המין	נתינות	המצב (רוק-פנויה נשוי-נשואה אלמן-אלמנה גרוש-גרושה)	מדת הקורבה

13. פרטים בדבר האנשים התלויים במבקש ואינם נלוים אליו: —

שם (לרבות השם לפני הנשואים של אשה נשואה אלמנה או גרושה)	הגיל	המין	נתינות	המצב (רוק-פנויה נשוי-נשואה אלמן-אלמנה גרוש-גרושה)	מדת הקורבה

- (ב) ימולא ע"י אנשים
מין הסוגים A (ii) (iii)
(iv) ו (v). פרט את
מהות הנכסים כגון
מומנים, בטחונות,
תחמושת, כלים,
מכונות, מקרקעים וכו'
והוסף את שויו של
כל פרט ופרט מן
הנכסים
(ג) ימולא ע"י
מבקשים מסוג C
(ד) ימולא ע"י
מבקשים מסוג B (ii) (i)
14. פרטים ברבר ישיבתו הקודמת של המבקש בפלשתינה (א"י), ועליו למסור פרטים מלאים ברבר מקומות המגורים ותאריכים.
15. האמצעים שברשות המבקש והיכן הם מצויים (ב)
16. במה יש ברעתו להתעסק בפלשתינה (א"י).
17. שמו וכתבתו של המעביר בפלשתינה (א"י) (ג)
18. שמו וכתבתו של האדם אשר יפרנס את המבקש אם יקבל רשות להכנס לארץ (ד).
19. שמם וכתבתם של הקרובים בפלשתינה (א"י) אשר בהם תלוי המבקש (ה).
20. הריני מתחייב לכלכל את הקרובים הנזכרים לעיל שברצוני להביאם לפלשתינה (א"י) בארץ. (ו).

הריני מצהיר בזה כי הידיעות דלעיל הן נכונות, וכי יודע אני שאני צפוי לקנס שלא יעלה על 100 פ"פ (א"י) או לעונש מאסר לתקופה שלא תהא עולה על ששה חדשים או לשני העונשין כאחד, אם מסרתי בזה הודעה כזו.

(התאריך)

(המקום)

(החתימה)

הערה כללית: — כל שאלה שסומנה כשאלה החלה על מבקשים מסוג ידוע, תהא התשובה עליה חובה על מבקשים מאותו סוג, אלא שמבקשים מסוגים אחרים רשאים אף הם להשיב עליה. ב. (לשמוש במשרד הפיקוח שעל הנבול).

יום בוא הגולה.

משרד הפיקוח שעל הנבול או שבחוף

מס' הקבלה.

המספר(ים) הסדר(ים) הרשומ(ים)

סכום מס העליה שולם.

מס' תעודת העליה

(חותמת משרד הפיקוח).

(I & T/39)

נספח ג.

מס' סדורי

מס' הסימוכין

תעודת עולה.

5

נצטויתי ע"י הנציב העליון לפלשתינה (א"י) לענות על בקשתך מיום ולהודיעך שהאדם (האנשים) שפרטים מלאים נמסרו עליו(הם) מעבר לך נתאשר(ו) כעולה(ים) לפלשתינה (א"י). עליו(ה) (הם) לבקש ויזה לפלשתינה (א"י) לא יאוחר מביום במשרדו של ב וליטול אתו(ה) (ם) מלכד התעודה הזאת גם את הפספורט שלו(ה) (הם) וכל מסמך אחר המוכיח את זהותו(ה) (ם) והיותו(ה) (ים) ראוי(ה) (ים) להכנס לפלשתינה (א"י) כעולה(ים). תעודה זו תהא שמורה בידי העולה(ים) הנזכר(ת) (ים) מעבר לך עד הניעו(ה) (ם) לפלשתינה (א"י), ושם צריך להראותה ולהחזירה לפקידות מחלקת העליה של פלשתינה (א"י) בחוף בואו(ה) (ם) או במשרד הפיקוח שעל הנבול. תעודה זו יפה כחה עד בלבד ולאחר תאריך זה לא ירשו לבעליה להכנס לארץ.

בכבוד רב,

מנהל מחלקת העליה
(I & T/40)

10

ירושלים

פרטים בדבר העולה שנתאשר

השם	הגיל	המין	משלח היד	הכתובת

(1) פרטים על אדות האנשים הנלוים אליו.

השם	הגיל	המין	מדת הקורבה

(2) מס' הויזה

תאריך הויזה

(1) אם מוגש הטופס הזה בתרפו (בלנק) למען ימלאנו הקונסול של הוד מלכותו או פקיד הפספורטים או פקיד העליה של פלשתינה (א"י), אפשר לרשום כאן רק את שמותיהם של אשתו וילדיו הקטנים של העולה

(2) ימלא ע"י הקונסול של הוד מלכותו או ע"י פקיד הפספורטים

(I & T/40)

(חותמת הקונסוליה)

נספח ד'

מחלקת העליה

טופס בקשת רשות להביא לפלשתינה (א"י) עולה מסוג C שפורש שמו

א. — (ימולח ע"י המנקה)

אם הגיש המבקש טופס זה בערבית או בעברית מתבקש הוא להמציא תרגום אנגלי כדי למנוע עכוב

(1) השם המלא באותיות רבתי (שם המשפחה באחרונה)

אני (אנו) (1)

פ (2)

פלשתינה (א"י) מצהיר (ים) בזה שאני (אנו) רוצה (ים) ויכול (ים) להעסיק את (1)

מ (2) שנתניו היא ונילו הוא ב

שלי (שלנו) ב פלשתינה (א"י), בתורת במשכורת לא פתות

מ פ"פ (א"י) לחדש, ואני (ואנו) ערב (ערבים) על כך שאוסף (נוסף)

להעסיקו (ה) בעבודה זו או בעבודה שיהיה לתקופה מינימלית של שנים או

שאהיה (שנהא) אחראי (ם) לכלכלתו (ה) למשך אותה תקופה.

(3) ה (1) הנ"ל מבקש(ת) רשות להביא עמו, עם כניסתו לפלשתינה

(3) מחק את אשר אינו דרוש לך

(א"י), את האנשים דלקמן הקרובים לו(ה) והתלויים בו (ה).

השם	הגיל	המין	המצב רוק-פנויה נשוי-נשואה אלמן-אלמנה גרוש-גרושה	מדת הקורבה

והוא (היא) מתחייב(ת) ויכול(ה) לכלכל את האנשים הנ"ל בפלשתינה (א"י) במשכורת המפורטת לעיל.

(התחיימה)

(התאריך)

(המקום)

ב. — (ימולא ע"י שני אנשים אחראים)

הרינו מעידים בזה כי (1) מ (2) מ הידועים לנו

כ (4) מ פלשתינה (א"י) יכול (יכולים) (4) פרט את מצבו של המבקש ומהות הממלך אשר בו תנתן העבודה
 להעסיק את הנ"ל במשכורת לא פחות מ פ"פ (א"י) להדש וכי לפי מיטב אמונתנו הוא (היא) (הם) עלול (ה) (ים) להוסיף ולהעסיקו (ה) בעבודה הנ"ל או בעבודה שזה לה לתקופה מינימלית של שנים.
 הערות

(התחיימה)

(הכתובת במלואה)

(התחיימה)

(הכתובת במלואה)

(המקום)

התאריך

ג. — (ימולא ע"י הסקיד המקנל את הנקשה)

מס' הסימוכין

לכב' מנהל מחלקת העליה

ת. ד. 487 ירושלים

מתוך הידיעות האחרונות ביותר שברשותי, הריני סבור כי (1) מ (2) מ נצרך לשרותו של עובד מן הסוג הנזכר לעיל ויש לא יוד להעסיקו או לכלכלו בתנאים האמורים לעיל.

(5) המבקש התישב בפלשתינה (א"י) לפני ספטמבר, 1920. (6) מחק את אשר אינו דרוש לך
 מס' הרישום של המבקש בתור עולה הוא,
 יש בידי המבקש תעודת נתינות פלשתינאית (א"י) או תעודת אזרחות פלשתינאית מס' (א"י) מס'

(התחיימה)

(התאריך)

(משרת הפקיד).

(המקום)

ד. — (לשמוש נמחלקת העליה)

נתאשר

תעורת עליה מס'

(התחיימה בראשי תיבות)

נשלחה אל

(התאריך)

נספח ה'

טופס בקשת רשות על ידי הנהלת הסוכנות היהודית לפלשתינה (א"י) להביא עולה מסוג C לפלשתינה (א"י).

לכבוד מנהל מחלקת העליה

ת. ד. 487, ירושלים.

אנו, המורשים לכר מטעם הנהלת הסוכנות היהודית לפלשתינה (א"י), מבקשים בזה

רשות להביא לארץ לצורך קבלת עבודה בתורת (1)	(1) פרט את מהות העבודה שתקובל
(2) מחק אחת משתי האלטרנטיבות הללו	(2) מחק אחת משתי האלטרנטיבות הללו
היא	(3) השם המלא באותיות רבתי
(4) האיש (האנשים) הנזכרים) לעיל לא יבוא (יבואו) בליות (8) אשתו (2) (נשותיהם)	(4) הכתבת במלואה
(2) וילדיו (ילדיהם).	(5) רשום את המספר
אנו מעידים בזה כי יש סיכוי מספיק שהעבודה הנזכרת לעיל תימצא לו (להם), הוא (7) ו	(6) מחק את אשר אינו דרוש לך
והדינו ערבים בזה שהנהלת הסוכנות היהודית לפלשתינה (א"י) תפרנס את האדם (האנשים) הנ"ל למשך תקופה מינימלית של	(7) לציין את הנמוקים שעל יסודם הנך מאמין שיש עבודה
(החתימות)	(התאריך)
(שתיים)	ירושלים
חברי ההנהלה של הסוכנות	
היהודית לפלשתינה (א"י)	

נספח ו'

מחלקת העליה

בקשת רשות ע"י תושב להביא לפלשתינה (א"י) אנשים התלויים בו כעולים מסוג D

אם מלא המבקש טופס זה בערבית או בעברית מחבקש הוא לצרף תרגום אנגלי כרי למנוע עיגוב

- (א) השם המלא באותיות רבתי
 (ב) השם המשפחה באחרונה) א. — אני (א)
 (ב) הכתובת במלואה) מ (ב)

פלשתינה (א"י), מבקש בזה רשות להביא לפלשתינה (א"י) את האיש (האנשים)

דלקטו התלויים) בי :

השם (א) אם התלוי הוא אשה נשואה אלמנה או גרושה היסוף את שמה לפני נשואיה.	הגיל	המין	המצב רוק-פנויה נשוי-נשואה אלמן-אלמנה גרוש-גרושה	מדת הקרובה	הכתובת

והריני מתחייב לפרנסו (ה) (ם) אם ירשו לו (זה) (להם) להכנס לפלשתינה (א"י) כל זמן שישאר (שתשאר) (שישאר) בפלשתינה (א"י).
האנשים האחרים דקמן תלויים בי : —

השם (ג)	הגיל	המין	מדת הקרובה

(ג) אם אין תלויים אחרים, כתוב "אין"

מקצועי / משלח ידי הוא

(ד) הכנסתי השנתית אינה פחותה מ
(ה) שם נותן העבודה שלי הוא (ה)
(התאריך)
ב. — ימולא ע"י שני חכמים אחרים

(ד) אם ההכנסה מתקבלת מיותר ממקור אחד — מסור פרטים (ה) מחק את אשר אינו דרוש לך

הרינו מעידים בזה כי (א) מ (ב)

פלשתינה (א"י), ידוע לנו היטב, וכי יש לו הכנסה שנתית של לא פחות מ פ"פ (א"י) וכי יש לאל ידו לכלכל את האיש (האנשים) המתואר(ים) לעיל התלוי(ים) בו ואשר נילוו (ם) ומדת הקרובה שלו(להם) נכסרו לפי ידיעתנו בדיוק.

(החתימה) (התאריך)

(התאריך) (הכתובת)

(התאריך) (הכתובת)

ג. — (ה) הריני מעיד בזה כי שכר עבודה בשעור של (התאריך)

קבל סמני מאז יום

(חתימת נותן העבודה)

לשמוע המשכר בלבד

נתאשר בסוג לא נתאשר

(התאריך והחתימה בר"ת)

נשלחה :

(התאריך והחתימה בר"ת)

תעודת עולה מס'

ד. — ימולא ע"י הסקיד המקנל את הנקשה

מס' הסימוכין

לכב' מנהל מחלקת העליה,

ת. ד. 487, ירושלים.

על יסוד הדיעות האחרונות ביותר שברשותי הנני סבור כי (א)

פלשתינה (א"י) יכול ורוצה לפרנס את האיש (האנשים) הנזכרים

לעיל אם ירשו לו (זה) (להם) להכנס לארץ.

(ו) המבקש התישב בפלשתינה (א"י) קודם ליום 1920. בספטמבר 1920.

(ו) מחק את אשר אינו דרוש לך

מס' הרישום של המבקש בעולה הוא

יש ביד המבקש תעודת נתינות או התאורחות פלשתינאית (א"י) מס'

(התאריך) (החתימה)

(המקום) (משרת הפקיד).

נספח ז'

בקשה מאת תייר המבקש רשות להשאיר בפלשתינה (א"י) למשך-לא-יותר משנה אחת.

אם מלא המבקש טופס זה בעברית או בערבית מתבקש הוא לצרף תרגום אנגלי כדי למנוע עכוב

(1) השם המלא באותיות רבתי (שם המשפחה באתרונה)	אני (1)
(2) הכתובת בחו"ל (הכתובת בפלשתינה (א"י))	מ (2)
(3) פרט את התקופה (פרט את התאריך)	היושב עתה ישיבת עראי
(4) מהות מסמך הנסיעה (מקום הנתנו יום הנתנו)	נוספת של (4)
(5) פרט את המקום העליה	את הארץ יחד עם התלויים בי הנזכרים לקמן לא יאוחר מכיום (5)
(6) רשום את המקום (רשום את התאריך)	אני בעל פספורט (6)
(7) רשום: כסף או שיקים או האנשים המכלילים כו' (התכלית (13))	מס' שכתו יפה עד ליום (8)
	ביום (8)
	ע"י (9)
	הנושא עליו ויזה לפלשתינה (א"י) מס' (10)
	שניתנה ע"י הקונסול הבריטי / פקיד הפספורטים ב (10)
	ביום (11)
	נכנסתי לפלשתינה (א"י) ביום (12)
	אם התקבל בקשתי, הרי אמנעי מחיתי בעודי בארץ הם (12)
	ברצוני לקבל רשות להשאיר הפלשתינה (א"י) לתקופה הנוספת המבוקשת לעיל לתכלית (13)
	אני ידוע לתושבי פלשתינה (א"י) הנזכרים לקמן: —

(א) (השם)

(הכתובת)

(ב) (השם)

(הכתובת)

אלה הם התלויים בי ואשר אני מבקש בעדם רשות להשאיר בפלשתינה (א"י): —

השם	הגיל	המין	הנתינות	המצב רוק-פנויה נשוי-נשואה אלמן-אלמנה גרוש-גרושה	מדת הקורבה

והריני מתחייב לפרנסם כל זמן שישארו בפלשתינה (א"י).

כן הנני מתחייב לבלי לעבור, לבלי לבקש או לקבל עבודה במשך ימי שהותי בארץ (התאריך) (המקום) (החתיפה)

לשמוע המשרד בלנד

סך פ"פ (א"י) מ"פ קבלה מס' מיום ניתנה רשות להשאיר בארץ עד יום (המשרד) (התאריך)